

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120453613
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6120453613.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s., SNP 519, Turčianske Teplice, IČO: 31 642 322, proti žalovanému: LITA, autorská spoločnosť, Mozartova 4093/9, Bratislava – Staré Mesto, IČO: 00 420 166, zastúpeného Mgr. Peter Kubovič, advokát, s.r.o., Námestie Biely kríž 3, Bratislava, IČO: 54 167 370, na obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.03.2023, č. k. 13C/3/2021-236, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e.

II. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „Súd žalobu žalobcu o d m i e t a. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške.“

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca odôvodňoval svoju žalobu na obnovu konania ustanovením § 397 písm. a) CSP s tým, že tvrdil, že takouto skutočnosťou je konanie, ktoré začalo dňa 23.07.2020 na Protimonopolnom úrade Slovenskej republiky voči žalovanému z dôvodu podozrenia z možnosti zneužívania dominantného postavenia žalovaného, ako autorskej spoločnosti. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 14.03.2020 Protimonopolný úrad Slovenskej republiky zverejnil na svojej webovej stránke informáciu o tom, že uložil pokutu vo výške takmer 58.000,- EUR za zneužívanie dominantného postavenia v oblasti kolektívnej správy práv. Uvedené rozhodnutie bolo vydané dňa 23.02.2022, pričom žalobca má vedomosť o tom, že dotknutým subjektom je práve žalovaný. Okresný súd poukázal na to, že žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia a žalovanému pasívna vecná legitímácia a tiež na to, že žaloba na obnovu konania bola podaná v lehote troch mesiacov, teda včas. Okresný súd zároveň konštatoval, že uvedené konanie a ani jeho prípadné právoplatné rozhodnutie týkajúce sa zneužívania dominantného postavenia v zmysle § 8 zák. č. 136/2001 Z. z. nemôže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uvedený záver vyplýva z judikačnej praxe súdov v rámci Slovenskej republiky, v ktorej o obdobnej právnej otázke rozhodovali v minulosti, pričom z právneho záveru, ktorý vyplýva z uvedených súdnych rozhodnutí, vyplýva aj záver tunajšieho súdu, ktorý potom konštatuje, že ani prípadné právoplatné rozhodnutie vydané v správnom konaní Protimonopolným úradom SR o tom, že žalovaný zneužil dominantné postavenie v zmysle Zákona o hospodárskej súťaži, nemá vplyv na posúdenie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne jeho výšky, keďže tieto otázky je oprávnený riešiť súd v prvom stupni, resp. v odvolacom konaní. Uvedené rozhodnutie Protimonopolného úradu a jeho záver o spáchaní správneho deliktu žalovaným pre konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia nemá priamy právny význam. Z uvedeného dôvodu potom okresný

súd žalobu voči žalovanému na obnovu konania z dôvodu ust. § 397 písm. a) CSP odmietol, pretože existencia rozhodnutia Protimonopolného úradu, nie je takou skutočnosťou, ktorá by mohla prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci pre žalobcu, a z uvedeného dôvodu preto súd takúto žalobu považoval za zjavne nedôvodnú a túto odmietol v súlade s ust. § 413 ods. 1 písm. e) CSP. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 397 písm. a), § 400, § 403 ods. 1, § 411 ods. 1, § 413 ods. 1 písm. e) CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a h) CSP. Závery okresného súdu považoval za nesprávne. Uznesenie okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Tvrdil, že začatie správneho konania pred PMÚ a jeho budúce rozhodnutie sú skutočnosťami podľa § 397 písm. a) CSP, pretože výsledok správneho konania, ktorým bude súd v obnovenom konaní viazaný v zmysle § 193 CSP, môže mať vplyv na samotný nárok žalovaného – nárok môže byť vo svetle výsledku konania PMÚ nedôvodný prizmom § 3 ods. 1 OZ. V dôsledku uvedeného potom na druhej strane – žalobca, ako žalovaný – nebude viazaný na povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie žalovanému ako žalobcovi. Poukázal na to, že predmetné správne konanie v súčasnosti naďalej prebieha. Podľa názoru žalobcu, ak je obvyklá odmena výsledkom zneužitia dominantného postavenia zo strany žalovaného, tak potom ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vychádzajúci z výšky obvyklej odmeny, nemôže vo svetle § 3 ods. 1 OZ požívať právnu ochranu. Súd je potom povinný skúmať primeranosť a zákonnosť výšky bezdôvodného obohatenia práve aj vo svetle budúceho rozhodnutia PMÚ, ktorým bude zavŕšené právne konanie pred PMÚ, a či sa vo veci má aplikovať § 3 ods. 1 OZ, ktorá povinnosť súdu vyplýva z pozitívneho záväzku štátu ochraňovať poctivú hospodársku súťaž. Žalobca zdôraznil, že súdy SR v doterajšej súdnej praxi opomenuli aplikovať ust. § 8 ods. 2 písm. a) ZoOHS. Žalobca tvrdí, že žalobný nárok (čo do základu alebo čo do výšky) vychádzajúci zo zakázanej cenovej praktiky nepožíva (nesmie požívať) právnu ochranu a žalobu o takomto nároku je súd povinný vždy zamietnuť.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil. Poukázal na to, že výsledkom konania pred PMÚ SR môže byť buď zastavenie správneho konania po tom, ako žalovaný riadne objasní dôvodnosť výšky licenčných odmien žalobcu alebo rozhodnutie o tom, že žalovaný sa dopustil správneho deliktu a v takom prípade PMÚ SR rozhodne o uložení prípadnej pokuty žalovanému. Žalovaný zdôraznil, že predmetom pôvodného súdneho konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, na ktorému vznikol nárok v dôsledku vedomého a úmyselného protiprávneho konania žalobcu, ktorý neoprávnene používal predmety ochrany v správe žalovaného. Výsledkom konania pred PMÚ SR v žiadnom prípade nebude výpočet ani určenie „obvyklej“ licenčnej odmeny, ani výpočet a určenie „primeranej“ licenčnej odmeny, len rozhodnutie o tom, či sa žalovaný dopustil správneho deliktu, nakoľko PMÚ SR vo svojom rozhodnutí ani nemôže určiť, aké licenčné odmeny sú primerané alebo obvyklé, ani PMÚ SR nie je cenovým orgánom, ktorý by bol oprávnený stanovovať ceny tovarov a služieb. Žalovaný preto má za to, že ani prípadný výsledok správneho konania pred PMÚ SR nemá a nemôže mať žiadnu relevanciu pre súdne konanie, ktoré žiada žalobca obnoviť a ktorého predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého výška sa odvíja od obvyklej licenčnej odmeny. Poukázal na rovnaký právny záver Krajského súdu v Banskej Bystrici – rozhodnutie zo dňa 17.12.2020, sp. zn. 12Co/177/2019, ako aj rozhodnutie NS SR zo dňa 20.07.2022 sp. zn. 4Cdo/187/2021 a rozhodnutie KS BB 14Co/7/2022 zo dňa 22.03.2022, a to aj po vydaní rozhodnutia Protimonopolného úradu SR a tiež rozhodnutie KS Bratislava 4Co/167/2019 zo dňa 30.03.2022. Poukázal tiež na to, že je to práve samotný žalobca, ktorý dlhodobo vedome a neoprávnene používa predmety ochrany spravované žalovaným a snaží sa bezbrehou argumentáciou, ktorá je v priamom a príkrom rozpore so zákonnou právnou úpravou SR a právom EÚ dosiahnuť stav, kedy za svoje vlastné protiprávne konanie nebude niesť žiadne následky. Je to práve samotný žalobca, ktorý dlhodobo hrubým spôsobom porušuje dobré mravy a vedome a úmyselne dlhodobo poškodzuje práva žalovaného a ním zastupovaných nositeľov práv. Žalobca svojim postupom sleduje zneužitie práva, čomu súd nepochybne nemôže poskytnúť ochranu. K ústavnej sťažnosti I. ÚS 116/2023, ktorú Ústavný súd SR prijal na ďalšie konanie, žalovaný uviedol, že v danej ústavnej sťažnosti sťažovateľ neuplatnil žiadnu argumentáciu, akú by už žalobca neuplatnil v tomto konaní, a preto daná ústavná sťažnosť nemá pre toto konanie žiadnu relevanciu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV.ÚS 556/2021, ktorým Ústavný súd SR, v skutkovo a právne obdobnej veci, odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorý uplatňoval obdobnú argumentáciu, ako zjavne neopodstatnenú.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Obnova konania predstavuje jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorého hlavným znakom je to, že smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, a to na základe taxatívne vymedzených zákonných dôvodov v presne určenej lehote. V tomto smere treba mať na vedomí to, že obnova konania zasahuje do princípu právnej istoty strán, ktorých vec bola už raz právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím veci.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd vecne správne rozhodol, ak odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) CSP, keďže evidentne neboli dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 písm. a) CSP. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s argumentáciou žalovaného uvedenou vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

9. Žaloba na obnovu konania musí okrem všeobecných náležitostí podania v zmysle § 127 CSP obsahovať aj označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, skutočnosti svedčiace o jej podaní včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, uvedenie návrhu a dôvodu obnovy konania. Civilný sporový poriadok v ust. § 397 CSP vymedzuje taxatívnym spôsobom dôvody, na základe ktorých môže byť prípustná žaloba na obnovu konania voči už právoplatnému rozhodnutiu. Žalobca v podanej žalobe na obnovu konania vymedzil dôvod obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP, pričom navrhol, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. značkou 9Ca/2/2017, kde bolo rozhodnuté rozsudkom 9Ca/2/2017-280 zo dňa 05.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod číslom konania 16Co/84/2019-348 zo dňa 23.07.2020, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2020. Skutočnosťou, rozhodnutím alebo dôkazom týkajúcim sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, v zmysle §397 písm. a) CSP, je podľa žalobcu konanie, ktoré začalo dňa 23.07.2020 na Protimonopolnom úrade Slovenskej republiky voči žalovanému z dôvodu podozrenia z možnosti zneužívania dominantného postavenia žalovaného, ako autorskej spoločnosti. Jedná sa o správne konanie, ktoré je vedené v zmysle § 8 zák. č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a je vedené pod č. A. XXXX/XXXXXXXX/XXXX na PMÚ SR.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov žalobcom a zohľadniac argumenty oboch strán dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, keď bolo vydané po náležite zistenom skutkovom stave, pričom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie aplikoval na riadne zistený skutkový stav relevantné právne normy, ktoré aj správne interpretoval.

11. Žalobca predovšetkým namietal, že začatie správneho konania pred PMÚ a aj jeho budúce rozhodnutie sú skutočnosťami podľa § 397 písm. a) CSP, pretože výsledok správneho konania, ktorým bude súd v obnovenom konaní viazaný v zmysle § 193 CSP, môže mať vplyv na samotný nárok žalovaného ako nedôvodný s poukazom na § 3 ods. 1 OZ a žalobca ako žalovaný nebude zviazaný na povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie žalovanému ako žalobcovi. Uvedená námietka podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôvodná. Okresný súd správne v bode 19. odôvodnenia napadnutého uznesenia poukázal na to, že ani prípadné právoplatné rozhodnutie vydané v správnom konaní Protimonopolným úradom SR o tom, že žalovaný zneužil dominantné postavenie v zmysle zákona o hospodárskej súťaži, nemá vplyv na posúdenie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne jeho výšky, keď tieto otázky je oprávnený riešiť prvoinštančný súd, resp. v odvolacom konaní krajský súd. Prípadný záver o spáchaní správneho deliktu pre konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia nemá žiaden priamy právny význam, ktorý záver vyplýva aj z judikačnej praxe súdov v rámci Slovenskej republiky o obdobnej právnej otázke, na ktoré rozhodnutia odkazoval žalovaný vo svojich vyjadreniach. V tejto

súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že začatie správneho konania pred Protimonopolným úradom SR automaticky neznamená, že tvrdenia žalobcu sú dôvodné, a ani to, že žalobca zneužil dominantné postavenie a dopustil sa správneho deliktu, nakoľko samotné začatie správneho konania nemá vplyv na predmet tohto konania. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky nie je cenovým orgánom, ktorý určí, aké licenčné odmeny sú primerané alebo zvyčajné, ale výsledkom konania pred Protimonopolným úradom SR bude len rozhodnutie o tom, či sa žalovaný dopustil správneho deliktu, ergo výsledok správneho konania nemá žiadnu relevanciu pre toto súdne konanie ohľadom obnovy konania.

12. Argument žalobcu, že na základe rozhodnutia PMÚ bude súd môcť posúdiť, či sa vo veci má aplikovať § 3 ods. 1 OZ, je tiež nedôvodný. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaný dlhodobo porušuje svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z autorského zákona, ktoré skutočnosti vyplývajú z ďalších konaní vedených na súdoch voči žalobcovi za rôzne obdobia, v ktorých konaniach bolo nepochybne preukázané, že žalobca na svojich izbách v ubytovacích zariadeniach má umiestnené televízne prijímače so signálom, čo na svojich web stránkach uvádza ako bonus, teda niečo, čo zvyšuje kvalitu poskytovaných služieb a na čo spotrebiteľ aj pri výbere pobytu prihlíada, čo nesporne prináša pre žalobcu zvýšený ekonomický prínos. V danom prípade teda poukazovanie na § 3 OZ zo strany žalobcu je nedôvodné.

13. Vo vzťahu k námietke ohľadom výšky bezdôvodného obohatenia v nadväznosti na namietanú primeranosť obvyklej licenčnej odmeny, odvolací súd poukazuje na to, že výška zmluvných licenčných odmien a primeraných odmien nepodlieha schvaľovaniu Ministerstvom kultúry, a teda je vo výlučnej kompetencii organizácie kolektívnej správy. Podľa § 69 ods. 1 OZ, dohodnutá odmena alebo spôsob jej určenia musí zodpovedať jednotlivým spôsobom použitia diela dohodnutým podľa § 66. V prípade, že sa používateľ s organizáciou kolektívnej správy nedohodne na uzavretí príslušnej zmluvy alebo hromadnej licenčnej zmluvy, má možnosť obrátiť sa na príslušný súd so žiadosťou o určenie obsahu licenčnej zmluvy podľa § 165 ods. 8 Autorského zákona. Ak žalobca nesúhlasil v pôvodnom konaní s cenotvorbou vytvorenou žalovaným, mal tak zákonným postupom umožnené právo obrátiť sa na súd, čo zrejme nevyužil, na výzvy na uzavretie licenčných zmlúv nereagoval a naďalej uskutočňoval vo svojom ubytovacom zariadení verejný prenos, preto žalovaný mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva, ktorú výšku, ako aj základ, mali súdy v pôvodných konaniach jednoznačne preukázanú. Uvedená povinnosť pre žalovaného vyplývala z autorského zákona, v ktorom sú taxatívne vymedzené povinnosti organizácie kolektívnej správy, medzi ktoré patrí aj domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, a to vo vlastnom mene, v prospech nositeľov práv, teda jednotlivých žalovaných zastúpených autorov.

14. Nakoľko je rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokovej časti vecne správne, odvolací súd ho postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil, a to aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vznikol mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.